

KYYHKYNEN

3/2007

TEOLOGIAN YLIOPIILAI DEN KUVALEHTI
155. VUOSIKERTA

**KATSEEN
KOHTENA**

VAALIT

PAPIN UUDET VAATTEET

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus **3** Huomion kohteena **4** Kolumni **12** Kouki kohteena **13** Äänessä **14** Suhteellisuuspuutarha **16** Raataja **17** Nokittavana **18** Pappien uudet vaatteet **20** Kenen joukoissa seisot, kenen lippua kannat? **24** Puheenjohtajalta **26** Lähetysaarnaja **27** Vuoden pukki **28**

VAPAAEHTOISET

Miksi miljoona suomalaista tekee työtä ilman palkkaa?

Mikä kannustaa vapaaehtoisia toimimaan ilman rahallista korvausta? Mistä he saavat voimia vaativiin tehtäviinsä? Tänä syksynä Kotimaa haastattelee vapaaehtoistyötä tekeviä, esittelee vapaaehtoistyön eri muotoja ja kannustaa keskustelemaan aiheesta. Tule mukaan keskusteluun!

Tilaa nyt Kotimaa –50 % opintojasi täydentämään!

Haluatko perehtyä paremmin kirkon ja seurakuntien asioihin? Tahdotko pysyä ajan tasalla kirkkopoliittikan kiemuroista, päivänpolttavista puheenaiheista ja vallitsevasta mielipideilmastosta? Kaipaako tietoa alasi avoimista työpaikoista?

Oman alasi monipuolinen tietolähde

Kotimaa on jokaisen teologian opiskelijan tuore ja monipuolinen tietolähde. Se kertoo kirkon ja seurakuntien asiat laajemmin kuin mikään muu lehti. Se herättää keskustelua arvoista, jotka tämän päivän Suomessa vallitsevat. Torstaisin ilmestyvää Kotimaata täydentää joka arkipäivä päivittyvä Kotimaan verkkolehti www.kotimaa.fi

Samaan hintaan ilo!

Kotimaan välissä saat viisi kertaa vuodessa ilmestyvän ilo-lehden. Elämäntaito, parisuhde, perhe, hyvinvointi sekä kiinnostavat henkilöt ja ilmiöt kuuluvat ilon aihepiiriin.

Hyödynnä opiskelijatarjous:

tilaa nyt Kotimaa+ilo
puoleen hintaan vain 44,50 /12 kk!
Soita puh. 0207 54 2333 tai tilaa
sähköpostilla tilauspalvelut@kotimaa.fi.

HUOM! Lähetä myös opiskelijakorttisi kopio tilauspalveluumme: faksilla numeroon 0207 54 2342 tai postitse Kotimaa-yhtiöt, tilauspalvelut, PL 279, 00181 Helsinki.
Tarjous on voimassa 31.12.2008 asti ja koskee vain uusia tilauksia.

12 kk
-50%
Säästät 44,50 (norm. 89,00)
Vain teologisen tiedekunnan jäsenille

Tuoreena
postiluukustasi
joka
torstai!

KOLMAS.

Pidän tuntemattomien ihmisten **katselemisesta** kahviloissa, julkisissa, kaupassa, jne, mutta itse kiusaannun jos huomaan jonkun tuijottavan minua.

Nainen, 24

Apua... En tiä. En mä ikinä nää jos joku mua kattelee. Jos joku ällötys **tuijottaa** ni yök mut jos joku ihku kattelee ni tunne on kiva. Mut yleensä rupee ahistaa.

Nainen 24

Pojat oli darrassa ostamas atelle sortsei, ei sovittanut kopis vaan telineen takana vaa munasillee... Ja muutama **kiero katse** tuli.

Mies, 29

Ruokalaan astuminen kerää aina työkavereiden katseet mikä on luonnollista. Tulija kiinnostaa. Siihen on tottunut ja ehkä olisikin pahoillaan jos kukaan ei katsoisi. Katseet kai **viestivät**: kiva kun tulit. Tai ainakin tahdon tulkita katseet hyväksyvinä.

Nainen, 50

Öh... No ainaki juho kattelee aina mua kauan aikaa sillee, et en huomaa, sit jos kysyn ni se vaan et **"kuhan kattelen"**. En tiä miten sitä kuvailis sitte.

Nainen, 22v

Olin ostamassa vanhaan mersuun varaosia motonetissä korkeakorkoiset saappaat ja minihame pääällä. Jouduin jonottamaan yli 20 min ja olin ainut naisasiakas. Ihmetteleviä, kummastuneita ja kiinnostuneita katseita. Aluks tuntui huvittavalta ja hieman imartelevalta, pikku hiljaa olo muuttui kuitenkin enemmän vaivaantuneemmaks. Tuntui, että kaikki **noteeras** mut.

Nainen, 23

Olin juuri avaamassa 8. väylällä. Tunsin teelle pysähtyneiden kenttäpoikien **katseet**... Avaus oli pisin aikoihin.

Nainen, 24

Esiintymistilanteet, jolloin voi **aistia** jotenkin sähköisesti sen, että ihmiset katsovat juuri sinua. Sellaisessa tilanteessa kaikki aistit herkistyvät ja jotenkin itsekin uppoaa esitykseen. Tilanteessa on katseista hyvin tietoinen ja ne ruokkivat koko tilannetta.

Nainen, 24

Kiusaantunut tunne. Ei tiedä miten päin olla. Voi olla myös **itsevarma tunne**, jolloin se koko tilanne tuntuu hyvältä.

Mies, 25

Tulen töistä kotiin. Kadulla vastaantulijat **tuijottavat**. Ihmettelen, että mitä kaupunkilaisille on tapahtunut. Kotona eteisen peili selittää kaike: hupparin alta näkyy papinpaita.

Mies, 26

Anu Virtanen • Katja Sibenberg

HUOMION KOHTEENA

KATSEITA KADULLA,
KANTELUITA KAPITULIIN,
VAIKUTTAVA VAATETUS.
DRAG QUEEN, PAPPI
JA KRISHNAMUNKKI
KERTOVAT.

HOUSUT POIS – JA HAME PÄÄLLE!

On lauantai-iltapäivä, **Jari Koljonen** pukeutuu ja meikkaa iltaa varten. Mies selvästi tietää, mitä tekee. Jälki ei muistuta hassunhauskaa suomalaista sketsisarjahahmoa huulipunat pitkin suupieliä, vaan tyylikästä ja eleganttia naista.

Miltä tuntuu olla huomion kohteena miehenä naisen roolissa? 24-vuotias drag queen kertoo, millaisia uusia ja yllättäviä asioita, myös ennakkoluuloja, hän on kohdannut pukeutessaan naisten vaatteisiin.

– Kyllä minä usein jo lapsena keimailin peilin edessä äidin talvisaappaat jalassani, että eiköhän siinäkin ollut viitettä tähän mieltymykseen. Nautin esiintymisestä ja tämä on yksi esiintymisen muoto. Naisen roolille on varattu kulttuurissamme enemmän mahdollisuuksia olla esillä kuin miehelle. Kun miettii vaikka kauppojen vaatetarjontaa, niin onhan naisilla paljon enemmän valinnanvaraa kuin miehillä. Siksi kai tuntui luontevalta asettua

esille, katseiden kohteeksi, naisen roolissa. Oman sukupuoleni korostaminen ei kuitenkaan ole koskaan ollut minulle mikään juttu, en ole kokenut tärkeäksi olla maskuliininen mies.

Nainen miehen vaatteissa ei kulttuurissamme ole tabu, kuten mies naisen vaatteissa. Koljonen kertoo ”ekasta kerrastaan” julkisesti naisena.

– Homma alkoi naami-aismeiningillä Taideteollisen korkeakoulun pikkujouluissa. Siihen liittyi jotain kapinaa ja näyttämisen halua – onhan miehen rooli Suomessa melko ahdas. Oli jännittävä ja uusi kokemus kävellä minihameessa ja verkkosukkahousuissa kuohuvini-pullo kädessä kadulla ja autot hidastivat kohdallani. Siinä koin vallantunnetta.

HURMAAVA VANILLA

Drag queenoja on totuttu näkemään vahvojen ja karismaattisten naisten rooleissa.

– Olen alkanut identifioida vahvasti luomaani hahmoon **Lola Vanilla**. Suomessa on toistaiseksi to-

tuttu siihen, että drag queen imitoi jotain olemassa olevaa laulajadiivaa, mutta Lola Vanilla on yksi ainoa ja alkupe-
räinen. Lolan esikuvia ovat 20-luvun kabareelaajat, tietoisesti kornit mutta tyylikkäästi seksikkäät naiset, ei mitkään silikoniblondit.

Vaikka Lola on Jari naisen vaatteissa, ei Lola ole Jari, eikä Jari ole Lola. Joskus Koljonen puhuu juhlissa tai yökerhoissa omista kuulumisistaan ystävilleen Lolan vaatteissa, mutta ihmisten suhtautuminen häneen muuttuu, kun hänellä on naisten vaatteet.

– Vaatteet ohjaavat käyttäytymistä aika paljon, joten naisena oleminen ei ole itseleni hankalaa. Gay-baareissa drag queenoja ei kauheasti lähestytä – en tiedä miksi. Espanjassa heteromiehet suhtautuivat minuun aivan eri tavalla kuin Suomessa. Siellä vislailtiin perään ja tul-
tiin juttelemaan. Espanjassa miehen on helpompi näyttää feminiinisyyttään, esimerkiksi miehet kiinnittävät enemmän huomiota ulkonä-

köönsä, hiuksiin ja vaatteisiin, ilman että läiskäistään heti homoleima otsaan. Ehkä drag queenin perään vislailukaan ei siellä ole uhka omalle seksuaali-identiteetille.

– Suomessa itse asiassa kerran baarissa joku hevimies tuli iskemään enkä edelleenkaan ole vakuutunut, tiesikö hän, etten oikeasti ole nainen. Yritin kyllä tehdä asiaa hänelle hienovaraisesti selväksi, mutta ei hän ainakaan karkuun juossut. Se oli hämmäntävää.

HEVONEN NAISTA PAREMPI?

Drag artistin seksuaalinen suuntautuminen voi olla mitä vain – naisten hepenissä saattaa hipsutella umpihe-
teromies, jolla on kotona vaimo, lapset ja krusifiksi seinään liimattuna. Koljonen sanoo, että hän ei koe omaa drag queen -mieltymystään transvestismina, vaan kyse on esiintymisestä. Ihmisillä on kuitenkin ennakkoluuloja liittyen vahvasti drag artistin sukupuolisuuteen ja seksuaaliseen suuntautumiseen.

ROHKEA ÄÄNEEN LAUSUJA

Markku Suokonautio on onnistunut saamaan medias-
sa enemmän huomiota kuin
kahden hiippakuntansa muut
papit yhteensä palattuaan
Kanadasta Suomeen vuonna
2004. Etenkin Lapuan piispa
Simo Peuran ja tuomioka-
pitulin kanssa Suokonautio
on viime vuosina ottanut
yhteen useaan otteeseen.

– Jotkut väittävät, että
etsisin sensaatioita sensaa-
tioiden perään, mutta se
ei pidä paikkaansa. Vaikka
puhunkin muutoksen ja
erilaisuudesta iloitsemisen
puolesta, tarkoituksenani
ei ole loukata ketään.

Kirkkokäsikirjasta
poikkeaminen johti erot-
tamiseen Uuraisten vt.
kirkkoherran virasta. Lallin
asussa saarnaamisesta ja

homoliittojen siunaamisen
puolustamisesta seurasivat
kantelut kapituliin. Myös
Satumaa-tangon esitykses-
tä syntyi valtava kohu.

Papiksi Suokonautio on
harvinaisen värikäs ja oma-
laatuinen persoona. Paitsi
että hän on syvästi huolis-
saan suomalaisen kirkon ny-
kytilasta, hän myös uskaltaa
kritikoida kirkkoa ääneen.

– Uskonnonopetta-
jien liiton johtokunnan
kokouksessa muutama
naisteologi tuli sanomaan
minulle: "Ei ole totta, että
joku uskaltaa lausua ääneen
sen, mitä me kaikki ajat-
telemme." Nyt kun olen
sanonut sen ääneen, mitä
on tapahtunut? Olen saanut
hemmetinmoista kyytiä!

Ironisesti mitä enemmän

Suokonautio kamppailee
kirkon valtarakenteita ja
byrokratiaa vastaan, sitä
suurempi hänen suosionsa
on seurakuntalaisten kes-
kuudessa. Suokonaution
saarnavuorot saavat lähes
poikkeuksetta kirkon tu-
paten täyteen kuulijoita.

– Se johtuu varmaankin
siitä, että uutta pässiä tullaan
aina mielellään katsomaan,
Suokonautio kertoo selityk-
sen pilke silmäkulmassa.

– Monet sanovat, että
kirkossa on mukavaa ja
helppo olla. Se koetaan
positiivisena, että kirkossa
ei tarvitse nukkua. Jo vuosia
sitten tulin siihen tulokseen,
että kyllä saarnojen pitää
olla sellaisia, että ihmiset
niitä mielellään kuuntelevat.

KANADASTA APATIAAN

Suokonautio vietti yli 33
vuotta tulosvastuullisena
kirkkoherrana Kanadas-
sa. Palkkansa eteen papin
tuli saada ihmiset kiin-
nostumaan kirkosta.

– Tänäkin päivänä
Suomessa on jonkinlainen
kansankirkko, mutta missä
on kirkkokansa? Vaikka
poikkeuksia on, niin nöyrä
mielipiteeni on, että monet
suomalaiset jumalanpalve-
lukset ovat todella apaattisia
niin liturgian kuin saar-
nankin puolesta. Etenkin
monen vastavalmistuneen
papin esiintymistaidot
ovat aika lähellä nollaa,
Suokonautio huokaisee.

**NUORI
KUULUU
– KUULU
SINÄKIN**

**Nuorten Keskus ry
on valtakunnallinen,
kristillinen
nuorisotyön järjestö.**

**Tehtävämme
on saada nuorten
ääni kuuluviin
niin kirkossa
kuin koko
yhteiskunnassa.**

**TULE MUKAAN
TOIMINTAAN,
TARJOAMME SINULLE:**

vapaaehtoistehtäviä
mm.

Operaatio Saappaan,
NAVI:n
ja kansainvälisten
asioiden parissa

yhteistyöverkoston
nuorisojärjestöjen
ja kouluttavien
laitosten kesken

tuoretta tietoa
kirkollisista
ja kasvatusalan
teemoista
ja tapahtumista

monipuolista
ihmissuhdekoulutusta

innostavaa
materiaalia
rippikoulu-
ja nuorisotyöhön

kesätyöpaikkoja
kansainvälisillä
rippileireillä

**www.nuortenkeskus.fi
– KÄY KATSOMASSA!**

***Nuorten*
K E S K U S**

A black and white photograph of a man with a shaved head, wearing a light-colored button-down shirt and a shawl, sitting in a meditative pose. Behind him is a large, dark, triangular banner with a fringed border, hanging from wooden poles. The banner contains the text 'hare - krishna hare - krishna krishna - krishna hare - hare hare - rama hare - rama rama - rama hare - hare' written in a light-colored, hand-drawn font.

hare - krishna
hare - krishna
krishna - krishna
hare - hare
hare - rama
hare - rama
rama - rama
hare - hare

KOLUMNI KUKA HEITTI ENSIMMÄISEN KIVEN?

Taannoin olin radiokeskustelussa luterilaisen kirkon papin kanssa. Hän paheksui sitä, miten perheenisät sijoittavat kotitalouksien varoja seksipalveluihin. Huomautin, että usein myös seksityöntekijöillä on perhe. Sitä hän ei ollut tullut ajatelleeksi.

Tapaus kuvastaa suhtautumista, johon törmää usein seurakuntaväen keskuudessa: prostituoidut ovat joitakin toisia, hyväntekeväisyyskohteita tai moraalinen uhka. Joka tapauksessa objekteja, eivätkä ainakaan tavallisia ihmisiä ja kanssakristittyjä.

Seksityöntekijöiden globaali enemmistö on äitejä, joiden puoliset ovat kuolleet, lähteneet tai kyvyttömiä huolehtimaan perheen elannosta. Suomessa he usein tulevat kristillisistä kodeista, ovat kirkon jäseniä ja pitävät uskontoa tärkeänä osana elämäänsä. Silti he kokevat jääneensä uskonyhteisön ulkopuolelle.

Uskonnolla on keskeinen asema yhteiskunnan arvojen ja normien muodostumisessa. Tämä koskee erityisesti seksiin liittyviä kysymyksiä. Siten myös ei-kristittyjen seksityöntekijöiden on reflektoitava suhdettaan uskontoon. Sen hän tekee useimmiten yksin, parhaassa tapauksessa toisten seksityöntekijöiden tuella.

Jos synniksi määritellään se, mikä vie pois päin Jumalasta, miksi seksityöntekijän synty on niin paljon leimaavampi kuin muiden? Miksi sotilas, juoppo ja koronkiskuri voivat olla seurakunnan aktiivisia jäseniä, mutta prostituoitu ei? Kirkon yhteydessä on paikka seksityöntekijöille vain passiivisena avustuskohteenä. Jos hän ei tähän suostu, kristillisen yhteisön paheksunta jättää tilaa vain kapinallisena tai analyttisena sivustakatsojana.

Tietenkään totuus ei ole ihan näin mustavalkoinen. Toisaalta nimenomaan kirkon piirissä on tuettu aktiivisesti seksityöntekijöiden autonomiaa, esimerkiksi Pro-tukipisteen taustavoimana. Yhden viime vuosien merkittävimmistä puheenvuoroista seksityöntekijöiden puolesta käytti teologi Martti Lindqvist.

Silti, samaisessa kirkossa elää vahvana virtaus, jolle prostituoitu on vain objekti. Seksityöntekijät ovat tämän huomanneet ja siitä pahoillaan, entäpä luterilainen kirkko?

Anna Kontula

Kirjoittaja on kaupalliseen seksiin erikoistunut sosiologi ja Seksialan liiton varapuheenjohtaja

KOUKI KOHTEENA

– Kyllä ihmiset joskus tuijottaa.

Irtiottojen lastentarhanopettaja Otto, Pahan maan Isto ja Riisutun miehen viinaanmenevä pappi Markku eli näyttelijä ja teatterinjohtaja **Mikko Kouki** pohtii katsoamisen kohteena olemista.

– Nyt mua ei tosin tunnisteta, koska oon kasvattanut tukan ja leikannut oudon parran Jungle of dreamsin kuvauksia varten.

Koukin tämän hetkinen elokuvaprojekti kertoo neljäkymppisistä rokkareista, jotka miettivät elämänsä suuntaa ja bändinsä mahdollisuuksia jatkaa rokkielämää. Itsekin hiljattain 40 täyttänyt Kouki myöntää olevansa ikäkriisissä, muttei näe rooliensa heijastelevan omaa elämäänsä.

– En mä niitä silleen kelaan. Rakennan rooleja muutenkin aika vähän etukäteen, en opettele tekstejä sanatarkasti ulkoa tai pohdi kohtauksia kokonaan valmiiksi. Mulle näyttteleminen on pitkälti vaistonvaraista.

Osa näyttelijöistä pohtii toki roolejaan valmiiksi enemmän kuin Kouki.

– Joskus kuulee näyttelijän sanovan, et "Ei tää henkilö voi tehdä näin, ei kukaan nainen tekis näin." Mitä helvettiä? Tekeehän! Ihmiset tekee asioita, joista ne ei pidä tai joita ne ei haluaisi tehdä.

Jonkin verran uutta roolia täytyy pohtia ja valmistella, etenkin jos roolissa vaaditaan joitain erityistaitoja.

– Näyttelijä voi joutua esimerkiksi opettelemaan ratsastusta tai ottamaan selvää kirkollisista toimituksista.

Kouki ei myöskään ajattele itseään objektina. Ajatus katseista ahdistuneena kapakassa notkuvasta näyttelijästä herättää hilpeyttä.

– En mä ajattele itseäni katseen kohteena. Esimerkiksi leffoissa työ tehdään eri aikaan, kun ihmiset katsovat lopputuotetta. Ei sitä voi ajatella, että ne katsoo.

Julkisuudessa olemiseenkin Kouki vaikuttaa suhtautuvan myönteisesti. Joskus tietysti on myös ikäviä juttuja, mutta niihinkään hän ei suhtaudu kovin vakavasti.

– Mä ajattelen, että se on osa työtä ja tuotteen myymistä.

Kun näyttelijöihin liittyvät uskomukset on kumottu, siirrytään teologeihin. Millaisia teologit Koukin mielestä ovat?

– Mä oon törmännyt niin outoihin ja kummallisiin teologeihin, että ehkä ne on outoja ja kummallisia, Kouki virnistää.

Teksti: Anu Virtanen

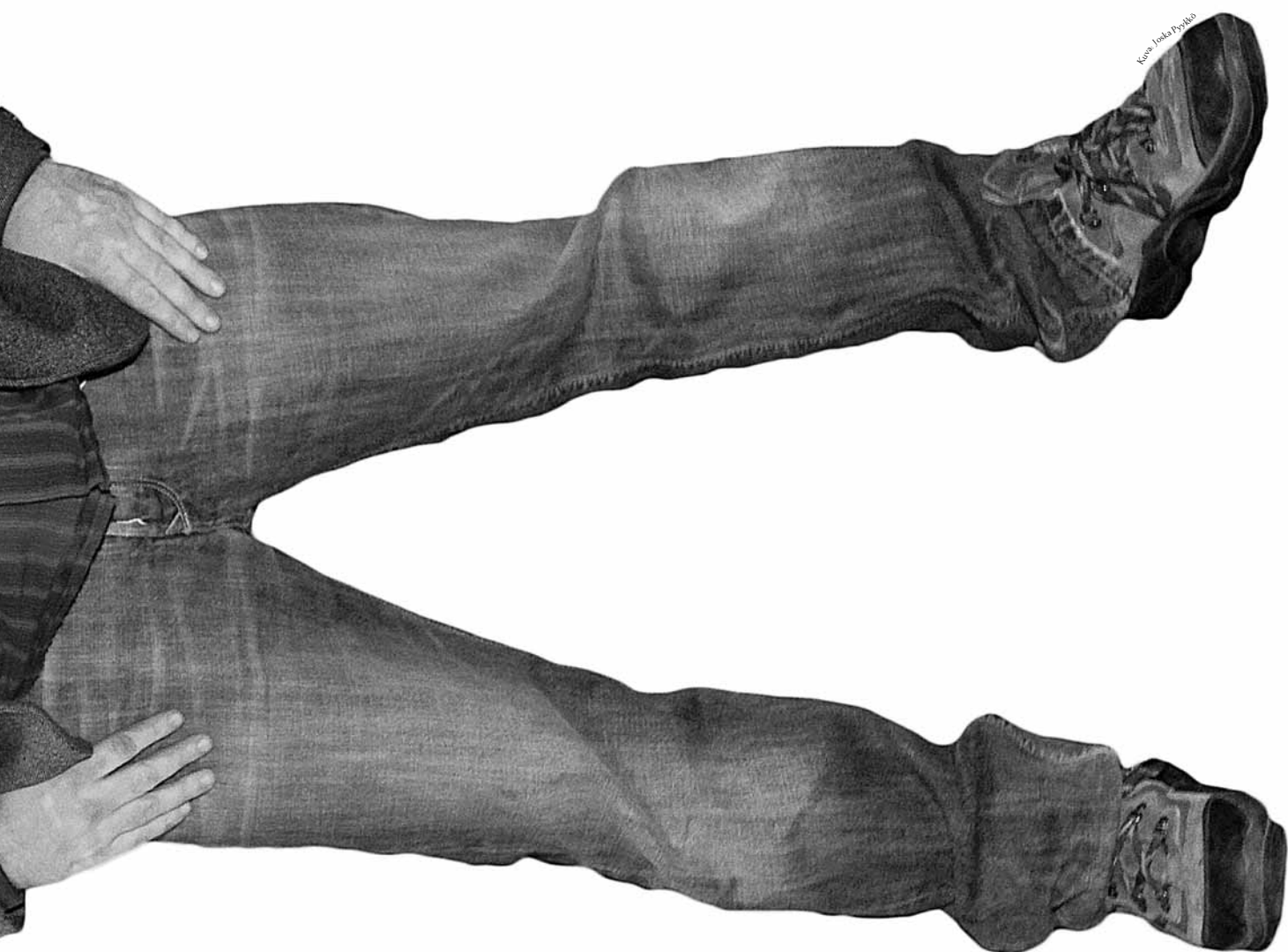
Kuva: Joska Pyykkö

"Ei sitä voi
ajatella, että
ne katsoo"

Mikko Kouki, 40

KOLMAS KOHTAUS: RETKI

Niin, hengitti jo talvi pohjoisesta, höyryä pihaan ja huurua suhteellisuuspuutarhan ainoan asunnon ikkunoihin. Ja se sai puutarhan väen varaamaan ravintoa kellariin. Veivät viljelmänsä turvaan ja survoivat hedelmät hilloksi. Mutta pahalta näytti silti, ei väki koko talvea kestäisi sillä, minkä kellariin keräsi.

Mutta kynnys portilla on niin korkea ja siellä, siellä on valtava maailma. Ja tuuli riehuu kuin mielipuoli, se heittelee puutarhan pieniä asukkaita ja vie vieläpä sinne, missä kukan ei ole käynyt.

Nyt oli kuitenkin pakko lähteä matkaan ja portti narahti. Puutarhan väki pelkäsi sitä, mitä muut kutsuvat maailmaksi ja jotkut vieläpä yhteiskunnaksi. Se pelkäsi niitä outoja sääntöjä, jotka päiviä värittävät ja sitovat ne toisiinsa muistoiksi ja toiveiksi. Ja lopulta syöksevät koko rakennelman hautausmaahan.

Ilta laskeutui kauniina ja väki vaelsi tienposkia. He tiesivät minne heidän oli pakko mennä ja rahanvaihtajat olivat valmiina pöytiensä takana. Salamannopeat peltihirviöt kiisivät kumikengillään, virnistivät pienille eksyneille matkalaisille. Ja heti pöly karisti ne näkyvistä. Maailma kasvoi heidän silmissään kuin Kolumbus ja Kopernikus olisivat joukkoineen huomanneet kammottavat virheensä ja litistäneet pallon takaisin pan-nukakuksi. Ja puutarhan vaeltajista tuli avaruuden pieniä pisteitä. Mutta nyt ...prisma... jo kajasti vihreää valoaan. Oli aika suorittaa tehtävä loppuun.

S-etukortti osoitteli julisteissa jokaista vuorollaan. Hinnat kilisivät koneissa ja rahanvaihtajat kiihdyttivät vauhtia. Elämä oli sullottu hyllyihin ja väki keräsi sitä koko talveksi. Hinnat vilistivät silmissä ja kynnäpäätsä kolahtelivat jonoissa. Lihatiskillä makasi vielä aamun litteä kyljys.

Paniikissa puutarhankin väki kokosi tulevaisuutensa ostoskärryihin. Sit-ten päät kumarassa kohti kassoja. S-ryhmä hengitti niskaan ja viimeisenä etappina keltainen lehdistö, joka oli taas sillä päällä. Josko jollakulla pienellä vaeltajalla olisi vielä sielu, jonka tuhota. Klingkling kiitos ole hyvä!

Puutarhan väen reput olivat täynnä.

Huhhuh mikä päivä ja he kävelivät heiluvan metsän suojissa kotiin. Vielä kun ennen talvea ehtivät, tuuli jo ilkeästi.

"Niin päästään takaisin lämpimään turvaan. Niin ja unohdetaan matkan vaivat. Niinhän niinhän!."

Petri Vähäsarja

PAPIN TYÖ EI TEOLOGIAA KAIPAA

"Teologialla ja papin työllä ei ole mitään yhteistä", heitti kokenut vanhempi kollega kahvihuonekeskustelussa joskus pappisurani alkuvuosina. Oliko se vain työhönsä kyllästyneen ihmisen heitto, vai totuus? Lähdin etsimään kysymykseen vastusta.

Tein työtä kymmenen vuotta pappina Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa, johon suurin osa kansastamme kuuluu. Vaikka moni kuvitteleeekin olevansa vain passiivinen kirkon jäsen, maksavat passivistitkin aktiivisesti veroistaan kirkon työntekijöiden palkat, luottamushenkilöiden kokouspalkkiot ja ylläpitävät rakennukset. Kymmenen pappisvuoden aikana ei teologialla ollut paljoakaan tekemistä varsinaisen työn kanssa. Teologian maisterin tutkinnon sijaan olisin tarvinnut työssäni matkanjärjestäjän-, sihteerin- ja taloushallinnon koulutusta. Kanttori onneksi opetti minulle sen, miten vainaja saadaan arkussa kymiöstä alttarin eteen silloin, kun paikalla on vain yksi suntio, joka ei millään siunausten välissä ehdi. Lököpöksyisen autokoulunopettajan minulle opettamia taitoja sain käyttää työssäni päivittäin, mutta viisaiden teologian opettajien antamaa oppia todella harvoin.

Opin työssäni sen, että ennen kaikkea pappi tarvitsisi taitoa muutua näkymättömäksi työyhteisössä. Jokainen ihminen haluaisi hoitaa oman työnsä hyvin, mutta hyvin hoidettu työ seurakunnassa aiheuttaa usein kateutta ja kaunaa työtovereissa. Työyhteisönä seurakunnat poikkeavat tavallisista työyhteisöistä, joissa hyvin tehty työ on koko yhteisön etu. Seurakunnissa toisen hyvin tekemä työ koetaan usein toiselle uhkana.

Lahjakas, juuri papiksi vihitty nuorimies sai ensimmäisen paikkansa vuorotteluvapaan sijaisena. Kun hänen sairaalahartaudestaan tuli seurakuntaan kiitettävää palautetta, oli kollegojen ensimmäinen katkeransävyinen kysymys: "Mitäs vikaa minun hartauksissani on ollut" Ei iloa siitä, että joukkoon oli tullut uutta polvea, jonka työhön oltiin tyytyväisiä, ei iloa siitä, että olimmepa onnistuneet perehdyttämisesä. Ei, vaan katkeraa pelonsekaista huolta siitä, uhkaako tämä lahjakas nuorimies jotenkin muiden asemaa ole-malla hyvä. Julkinen kiitettävä palaute kentältä on seurakuntapapin pahin painajainen. Sen jälkeen työyhteisö kyllä pitää

huolen siitä, että asianomainen ymmärtää oman paikkansa.

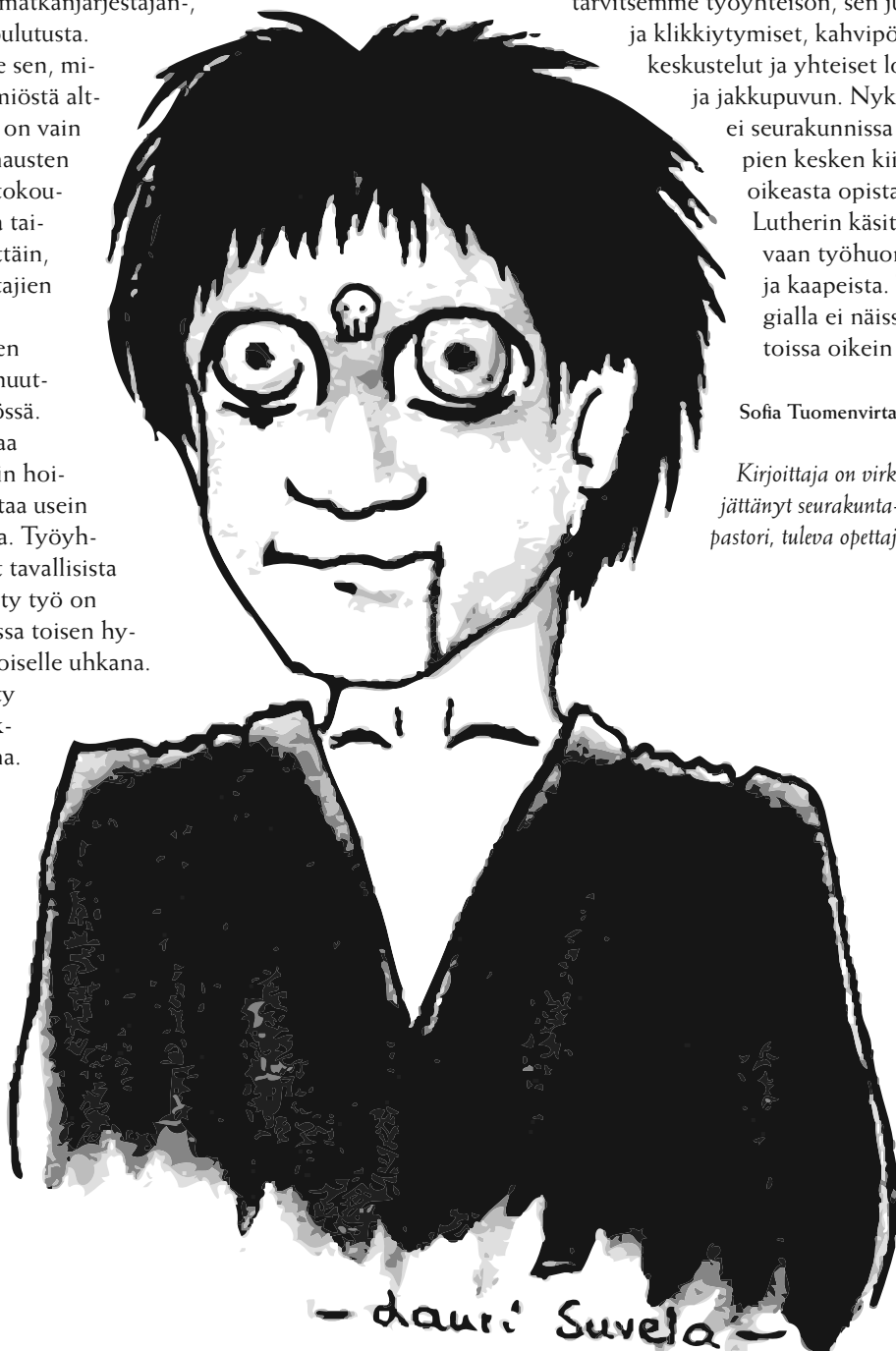
Teologinen tiedekunta ei kouluta oppilaitaan työn arkeen ja seurakuntien täydelliseen erilaisuuteen työyhteisönä. Kesätyöt rippikoululeireillä antavat opiskelijoille väärän kuvan seurakunnan arjesta. Rippikoulujen raivoisa työnteko ja aidot kohtaamiset nuorten kanssa jäävät yleensä vain tuohon yhteen viikkoon vuodessa normaalin seurakuntapapin arjessa. Nuorisopappi näkee nuoria ylen-sä vain autonikkunasta kiirehtiessään kokouksesta toiseen.

Papin työtä hallitsevat kokoukset ja palaverit. Vaikka olenkin todellinen feministi, olen joskus löytänyt itseni pohtimasta, onko naispappeus tuonut mukanaan tämän pinto-työn muuttumisen kenttätöystä virastotyöksi. Me naiset

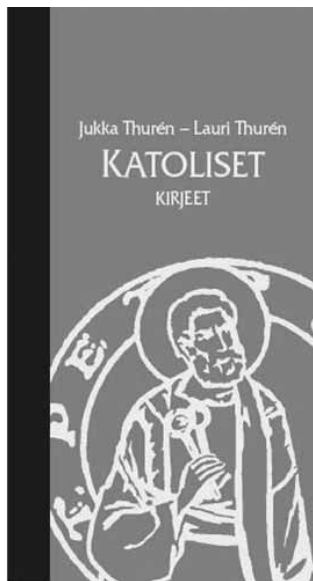
tarvitsemme työyhteisön, sen juorut ja klikkiytymiset, kahvipöytäkeskustelut ja yhteiset lounaat ja jakkupuvun. Nykyisin ei seurakunnissa pap-pien kesken kiistellä oikeasta opista tai Lutherin käsityksistä, vaan työhuoneista ja kaapeista. Teolo-gialla ei näissä kiis-toissa oikein pärjää.

Sofia Tuomenvirta

Kirjoittaja on virkansa jättänyt seurakunta-pastori, tuleva opettaja

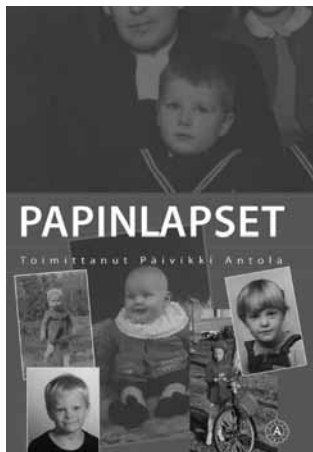

Jukka ja Lauri Thurén:
Katoliset kirjeet (Kustannus
Oy Arkki, 2007)

"Totta kai järkevät metodit tuottavat oikeitakin tuloksia, mutta tieteellinen tutkija on väärässä jos luulee selittäneensä tekstin tyhjentävästi."

Päivikki Antola (toim.):
Päpinlapset (Ajatus-
kirjat, 2007)

"Uskonkin, että pappeus ei määritä ihmistä vaan ihminen pappeutta. Oman kokemukseni mukaan pappien lapset ovat myös yhtä vähän samasta puusta veistettyjä kuin opettajien tai lääkäreiden lapset." (Anna Mäkelä)

YLEN TIIVISTÄ ASIAA RAAMATUSTA

KIRJA • *Katoliset kirjeet* -otsikoidun pähvikantisen kirjan sisältöä vilkaistuaan hämmenny. Kapea-marginaaliset sivut ovat täyteen ahdettuna tekstiä, josta osa on sisennettyä, osa kursivilla, osa lihavoituna ja lisäksi kappalejaon sisennykset ovat erilaiset. Kirjan kustantajan tiedot ilmaiseksivalta sivulta käy lopulta ilmi, että kyseessä on kommentaarisarjaan kuuluva teos, joka muista poiketen on tehty kahden professorin yhteistyönä.

Kirjassa ei ole yleistä johdantoa lainkaan eikä lukijalle kerrota, että katoliset kirjeet eli Jaakobin, 1-2 Pietarin, 1-3 Johanneksen sekä Juudaan kirje, ovat yleisiä, ei millekään tietylle seurakunnalle osoitettuja kirjeitä. Kirjasta ei myöskään löydy käytettyjen lyhenteiden mm. LXX, B-2000, GNT tai papyrus P⁷² selityksiä. Joka tapauksessa lukemista häiritsee, ettei mitään näkökulmaa, käytettyjä metodeja ja lähteitä tai tarkoitusta mitenkään eritellä. Alaviitteitä ei ole, joskus viitataan joihinkin tutkijoihin nimeltä.

Kirjeet käsitellään erikseen aloit-taen ajoituksen ja kirjoittajien arvioinista, jonka jälkeen luvuittain ja jakeittain analysoidaan tarkem-min sisältö. Pohjana on kirkkoraa-matun vuoden 1992 käännös ja siihen verrataan alkuperäiskielisiä käsikirjoituksia ja muita käännöksiä. Systemaattinen kirjeiden rakenne on sinänsä selkeä sekä kommentit asiantuntevia. Sisältö on vaikeasti seurattava, koska samankin kirjeen käsittelyssä vaihtelevasti kommenttien perustana on kreikankielinen teksti, sanojen systemaattinen analyysi, joskus taas historiallinen näkökulma. Kokonaisuudessaan vaikuttaa siltä, että lukee professorien omiin tarkoituksiin tekemiä muistiinpanoja kyseisistä kirjeistä, eikä luettavaksi tai tutkimuksessa käytettäväksi tarkoitettua kirjaa.

Hannu Salmela

ELÄMÄÄ PIKKUPAPPILASSA

KIRJA • Vanhaan hyvään aikaan pappien lapset olivat poikkeuksellisesti asemassa. Heitä vahdattiin yhtä paljon kuin televisiota nykyisin. Ei kai ollut parempaakaan viihdettä tarjolla.

Nykyään on toisin. Sen todistaa **Päivikki Antolan** toimittama *Päpinlapset*, joka sisältää kahden-toista papin jälkeläisen tarinan. Kirjoittajat on valittu eri herätysliiketaustoista, joskaan taustojen erot eivät juuri korostu. Pohdiskelun lähtökohdaksi kirjoittajat ovat saaneet viitteellisiä kysymyksiä, jotka näkyvät lopputuloksessa vain vähän.

Suuri osa teksteistä painottuu lapsuuden kokemuksiin. Useille kirjoittajille pappilamiljöön on ollut merkittävä lapsuutta määrittävä tekijä. Oli jännittävää salaa vieraila pappilan arkistoholvissa ja maistella ehtoollisaineita. Pappisisän vaikutuksesta jumalanpalvelukset ja seurakunnan toiminta tulivat tutuiksi. Muutamissa kirjoituksissa on mielenkiintoista psykologista pohdintaa pappisisän vaikutuksesta myöhempään elämään.

Jostain syystä mukana on myös **Anssi Sinnemäen** lyhyt Lapuan pappilan historiikki, joka ulko-kohtaisen otteensa takia ei sovi kokonaisuuteen. Nykyään pakollinen feminismikiintiö saadaan täyteen, kun mukana on **Anna Mäkelän** naisasialässytys.

Kirjan perusteella papin lapsena kasvaminen ei ole järjestyttävän erikoinen juttu. Mielenkiintoista olisi vertailun vuoksi lukea vaikkapa poliisin tai kirvesmiehen lasten kokemuksista. Niin ihmeelliseltä kuin se esimerkiksi teologian ylioppilaan korvaan kuulostaneekin, papit ovat sittenkin aivan tavallisia ihmisiä hyvine ja huonoine puolineen, myös kasvattajina.

Risto Korkea-aho

POHJOLAN JUMALAT NYKYKIELELLÄ

KIRJA • On sääli, miten huonosti useimmat teologit tuntevat skandinaaviset jumaltarut. Monille antiikin Kreikan ja Rooman mytologiset kertomukset tuntuivat olevan varsin tuttuja, mutta harva on perehtynyt meitä paljon läheisempiin, jylhiin Pohjolan myytteihin.

Odinin ratsu on kattavin yhtenäinen suomennos skandinaavisesta mytologiasta, sisältäen sekä proosa- että runo-Eddan kertomukset jumalten kohtaloista. **Anni Sumari** on kääntänyt arkaaiset tekstit suorasanaiselle nykysuomelle ja järjestänyt eri lähteiden tekstit kerronnallisesti yhdeksi kokonaisuudeksi.

Sumarin työssä on paljon hyvää. *Odinin ratsu* on helposti lähestyttävä ja jumalten kohtalosisia muodostuu siinä yhtenäinen kertomus, vaikka läheskään kaikki muinoin tunnetut myytit eivät ole säilyneet meille asti – ja täten kokonaisuus jää auttamatta hieman aukolliseksi. Toisaalta myytit tuskin koskaan muodostivatkaan selvärajaista kokonaisuutta.

Helppolukuisuudessaan teos menettää jotakin tapahtumien ylevydessä. Nykysuomi istuu välillä hieman kömpelösti kuolleiden jumalten suihin. Osa myyteistä on myös kaikkea muuta kuin yleviä – esimerkiksi kertomus Lokin riidasta – ja näissä Sumarin käänös auttaa paljonkin myytin sävyjen ymmärtämisessä, jotka muuten voisivat hukkua runomitan alle.

Tärkeintä on, että Edda-tarut ovat vieläkin herkullisen kiinnostavia ja Sumarin teos kokoaa kaikki kertomukset yksiin kansiin. Jos et ole aiemmin kuullut *Odinin* tiedosta, *Thorin* taisteluista tai *Freyjan* kauneudesta, niin nyt on loistava mahdollisuus sivittää itseään – vaikka vain snobbailunhalun vuoksi.

Miika Lahti

SAATANALLISENA SEKSIOIJANA

KIRJA • Tavalliset perheenisät, kiletit naapurinsedät haluavat nuorta lihaa. Seksuaalisuutensa voiman vasta löytäneet tytöt haluavat muotivaatteita, jännitystä, ihailua ja seksikkyyttä. Iso paha parittaja haluaa vetää voitot välistä.

Anja Snellman on sijoittanut romaaninsa *Lemmikkikaupan* tytöt teiniprostituution karuun maailmaan. 15-vuotias Jasmin ja tämän ystävä katoavat huorabiseksen väkivaltaisiin syövereihin. Toinen päättyy ruumissäkkiin, toinen seksioijaksi lukkojen taakse.

Äidin kasvavan huolen rinnalla kirjailija juoksuttaa läpileikkausta naisten elämästä, synkkiä sävyjä kaihtamatta. Tyttärensä kadottanut gynekologi kohtaa työssään naisia, joiden elämää ravistavat abortit, rintasyövät, silvotut klitorikset ja pahoinpitelevät puoliset. Asiakas asiakkaalta tarinaan tulee uusia ahdistuksen kerroksia, kunnes näkyä on kokonaisvaltaisen lohduton.

Ratkaisun voi lukea Snellmanin yhteiskunnallisena kannanottona, joka ei päästä ketään helpolla: yhteiskunta on mätä ja kulttuurin rakenteet sairaita. Tulkintaa tukevat muistumat Jasminin lapsuudesta, johon kirjailija porttiteoriaa noudatellen kylvää selityksen siemeniä tytön myöhemmille seksitoilailuille. Siellä isä hyppyyttää polvella pientä Jasminia, mutta nykyhetken tuskan kantavat äidit.

Uskonnollinen humoksellisuus kulkee yhtenä tarinan monista säikeistä. Jasminin kidnappaaja, mystinen Kastaja, on uskontojen ja kulttuurien hienostunut asian tuntija, jota ajaa halu pestä saatanapois Jasminista, melko saatanallisin keinoin.

Tarina ei pääty viimeiselle sivulle. Jotain ahdistavaa jää leijaillemaan ilman kansien sulkeuduttua.

Kaisa-Elina Rinkinen

PUHUTTELEVIA ESSEITÄ USKONNOSTA

KIRJA • Vuoden kristillinen kirja -palkinnonkin saaneen **Pekka Y. Hiltusen** uusin teos on pääosin aiemmin kirjoitetusta – luennoista, kolumneista, blogiteksteistä ja artikkeleista – koottu ja muokattu esseekokoelma.

Hiltunen on jakanut kirjan 33 kirjoitusta kolmeen osaan, joista ensimmäinen osa käsittelee tämän päivän läntistä kulttuurietaa ja uskonnollista kenttää yleensä, toinen uskonnollisuuden muotoja ja kolmas ihmistä sekä uskonnollista ihmiskuvaa. Jaottelu on karkea, enemmänkin suuntaa-antava kuin tiukan rajaava. Jotkut teksteistä voitaisiin sijoittaa aiheensa puolesta kahteenkin osioon.

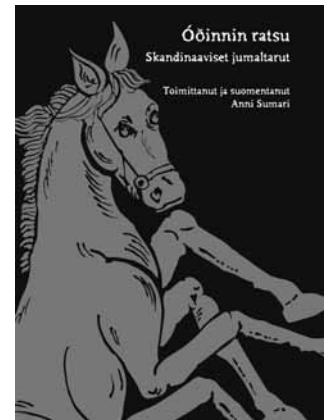
Kirjan aiheita ovat muun muassa ushenkisyys, kansankirkko, uskontodialogi, mietiskely, kymmenen käskyä, karismaattisuus, minuus ja seksuaalisuus. Läpi kirjan näkökulma on kristityn, joskin kristinuskon saa keskustelukumppaneikseen myös toisia uskontoja, esimerkiksi hindulaisuuden ja buddhalaisuuden.

Näkökulma on myös hyvin henkilökohtainen. Hiltunen käyttää lähteitään hyväkseen hyvin omavaltaisesti: hän saattaa ottaa lähtökohdakseen vaikkapa keskiaikaisen ajattelijan määritelmän jumaluudesta, ymmärtää sen sitten omalla tavallaan ja kehitellä sen pohjalta ajatusta eteenpäin. Esseetyyliin tämä sopiikin hyvin; se tuo tekstiin keskustelun tunnelman. Lisäksi Hiltusen omat kokemukset värittävät tekstiä voimakkaasti.

Esseiden aiheet vaikuttavat melko satunnaisilta ja kokonaisuus hieman hajanaiselta. Jäin kaipaamaan loppuyhteenvetoa, jossa kirjan monet langanpäät olisi sidottu yhteen. Puutteestakin huolimatta kirja toimii: se puhuttelee ja haastaa.

Arto Nuutinen

Anni Sumari: *Odinin ratsu* – Skandinaaviset jumaltarut (Like, 2007)

"Aasat kokoontuvat Idavöllurin pyhälle paikalle, muistavat käärmettä, Maailmojen Vyötä, muistavat menneen ajan mahtavia tekoja ja Odinin riimuja."

Anja Snellman: *Lemmikkikaupan tytöt* (Otava 2007)

"Äiti hei, joskus kesyt linnut tulevat hulluiksi. Ne lentävät päin ikkunoita, ne repivät narulta ppykit, ne syöksyvät läpi piikipensaiden niin että pöllyää."

Pekka Yrjänä Hiltunen: *Kaikki ja ei mitään. Uskontojen markkinat* (Kirjapaja, 2007)

"Ei ole viimeisintä tarkkailutornia, josta ihmiselle kaikki näkyisi niin kuin se on, vaikka uskontojen ja näkemysten edustajien joukosta tällaisia näkijöitä tuon tuosta ilmoittautuukin."

GALLUP

Miten pappien asuja voisi kehittää?

Anna Staines, käytännöllinen teologia

"Naisten kamalille kaavuille tulisi olla myös muitakin vaihtoehtoja, vaikka joku jakkupuvun tyylinen."

Eveliina Lauhio, sosiaali-etiikka

"Naisten asua voisi muuttaa käytännöllisemmäksi. Kivakin asu voi olla siisti ja siveellinen."

Antti Pajunen, sosiaali-etiikka

"Naisilla pitäisi nykyään olla täysi oikeus käyttää myös housuja."

Teksti: Heikki Leskinen

Kuvat: Ilari Huhtasalo

PAPPIEN UUDI

VIIHTYVYYTTÄ JA AJANKOHTAISUUTTA PUKUA VAIHTAMALLA

Pappien virka-asujen soveltuvuudesta viranhoitoon on herännyt alkusyksystä kiihkeää keskustelua. Sen pohjalta Naisteologit ry on elvyttänyt lähes kaksikymmentä vuotta haudattuna olleen idean virka-asujen uudistamisesta. Tarpeesta saattaa asukokonaisuus ajan tasalle on kerrottu kirkon keskushallinnolle saakka. Keskeisimpiin ongelmiin lukeutuu Naisteologit ry:n mukaan pukujen suunnittelussa unohdetut vaihtelevat sääolosuhteet, joiden vaikutuksesta erityisesti naispappien työssäselytyksistä ollaan nyt hädissään.

– Nykyinen naispappien virkapuku on villakangasta ja kesäisin mahdottoman kuumaa. Myös hameita tulisi olla eri vartalo-tyypeille, vaatii Naisteologit ry:n puheenjohtaja, pastori **Pirkko Poisuo** tämänhetkistä tilannetta.

– Lisäksi virkapuvun paita on selästä vyötäröön vetoketjulla kiinnitettävä, ja täten hankala käyttää. Myös puuvillainen kaulus kauhtuu ja rypistyy nopeasti pesuista huolimatta.

Naisteologit ry on erittäin huolissaan nykyisestä tilanteesta, jossa ongelmaa on pappien keskuudessa yritetty kiertää yhdistelemällä elementtejä alkuperäisestä Vuokko Nurmesniemen suunnittelema virka-asusta oman, persoonallisen

pukeutumistyylin kanssa.

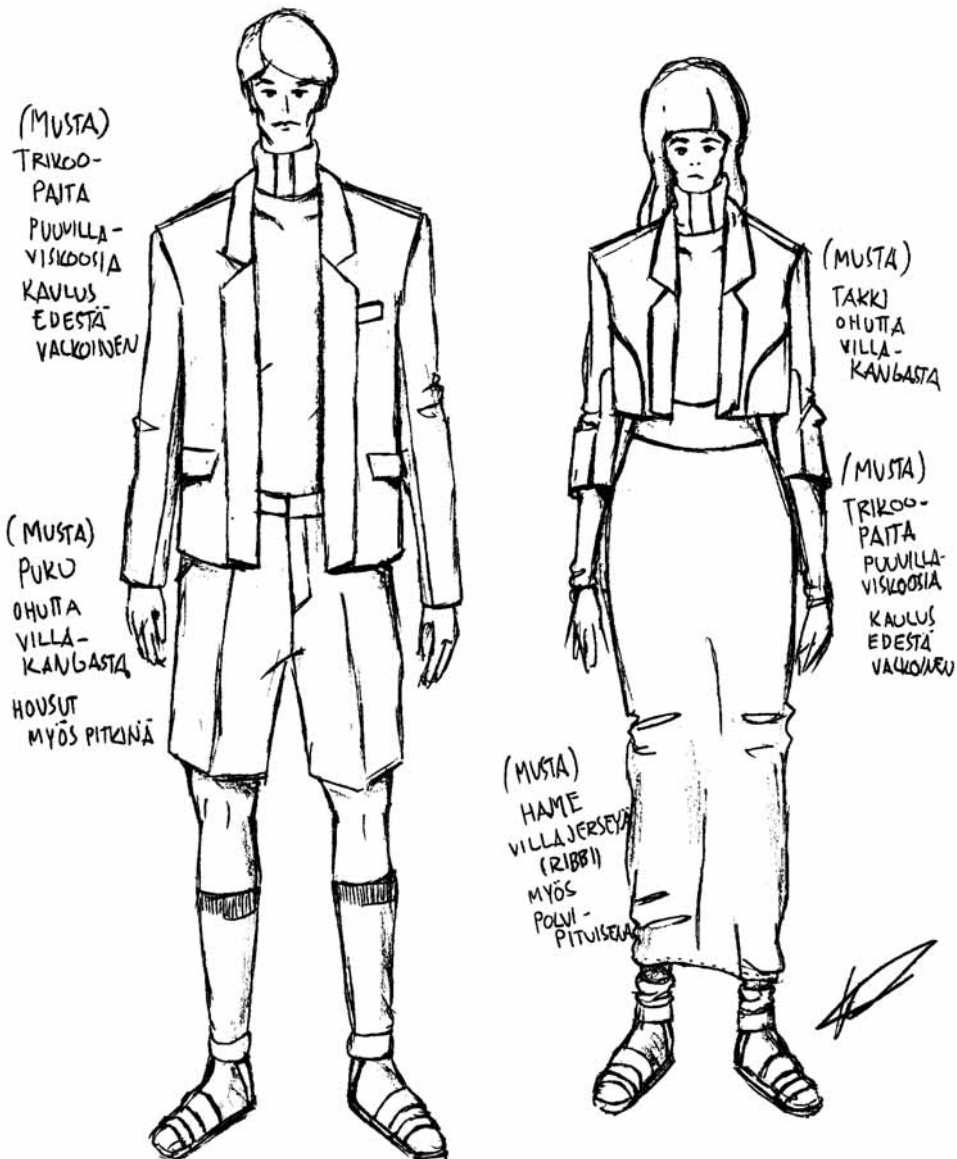
– Sandaalit, liehuvat tunikat, farkut ja harmaat tai hiekanväriset puuvillahousut. Erilaisia kevyitä pukuversioita on liikkeellä, eivätkä ne kaikki täytä hyvän virkapukeutumisen merkkejä, Poisuo huokaa.

Suomen luterilaisen kirkon piispa kokous Karjaalla 11.–12.9. päätti Naisteologit ry:n aloitteesta ryhtyä toimiin tilanteen rauhoittamiseksi ja asettanut työryhmän selvittämään virka-asujen ajankohtaistamista. Työryhmä on velvoitettu esittämään raporttinsa uusista virka-asuista viimeistään kevään 2009 piispa kokoukselle. Karjaan kokouksen päätöslauselman velvoittamana raportissa on otettava huomioon käytännölliset, teologiset ja esteettiset näkökulmat. Lisäksi esitykseen on sisällytettävä selvitys erityisestä papin kesäpuvusta.

Koska tehtävä ei ole helppo, pyysi Kyyhkynen nuoria suunnittelijoita työryhmän avuksi. He ovat suunnitelleet oman näkemyksensä mukaisesti papin uudet virka-asut, joissa piispa kokouksen vaatimat eri näkökulmat yhdistyvät uudella ja raikkaalla tavalla.

Miika Sahamies

ET VAATTEET

Sasu Kauppi
Taideteollinen korkeakoulu, TaiK, 2.vuosikurssi

Sasu on suunnittelemisessaan virka-asuissa lähestynyt kohdetta ajankohtaisten trendien mukaisesti. Leikkausten linjat ovat tyköistuvia ja tuovat uskottavuutta myös nuorisotyössä. Suunnitelluissa asuissa on huomioitu vuodenaikojen vaihtelu, sillä pukujen alaosan pituutta on mahdollista säädellä sään mukaisesti kokonaisuuden siitä kärsimättä. Puvuista puuttuvat ylimääräiset kuvioinnit ja koristeelliset yksityiskohdat.

– Pidetään tällä kertaa simppeleinä, kuvailee Sasu uudistamiaan asukokonaisuuksia.

Miika Sahamies

Anna Rinta-Jyllä

Taiteiden maisteri 2004 TaiK, toimii nykyään freelance vaatesuunnittelijana, työskennellyt viimeiset kolme vuotta kaupan ja teollisuuden puolella.

Vaatesuunnittelija Anna Rinta-Jyllän mielestä nykyinen naispapin virkapuku on tönkkö ja tynnyrimäinen, se peittää naisesta kaiken. Tähän on tullava muutos. Naisellinen ja siveellinen eivät hänen mielestään ole toisiaan poissulkevia attribuutteja.

Anna halusi suunnitella asun, joka on peittävä mutta istuva. Sen olisi sovittava eri ikäisille ja mallisille naisille.

– Suomalaisille naisille sopii yleensä ruumiinrakenteesta riippumatta hieman tyköistuva jakku, ja sen kanssa väljempi alaosa. Jakussa vyötärön leikkaus antaa vyötäröä omenavartalolle.

Toisaalta kaulus ja miehusta vaikuttavat vartalon mittasuhteisiin siten, ettei tukevampikaan rintavarustus ylikorostu. Diagonaalisuus, joka tarkoittaa kaulusten tekemää kärkikolmiomaista linjaa, tasapainottaa ylävartalon mittasuhteita. Nykyinen yläosa tekee rintavasta samalla mahakkaan tynnyrin.

Anna mietti, voiko naispapilla olla housut ja tuli siihen tulokseen, että miksipä ei jos kerran on naispappejakin. Hän sanoo suunnittelemiensa housujen olevan naiselliset ja kuitenkin tietyllä tavalla hamemaiset. Lisäksi hän mainitsee, että suomalaiset naiset käyttävät muutenkin miellään housuja jo sääolosuhteiden takia.

Annan suunnittelemassa solmukkeessa yhdistyvät liperit ja sokeripala. Solmuke sopii suunnittelijan mielestä jakun malliin. Näin nais- ja miespapin pukujen elementit ovat tasa-arvoisia.

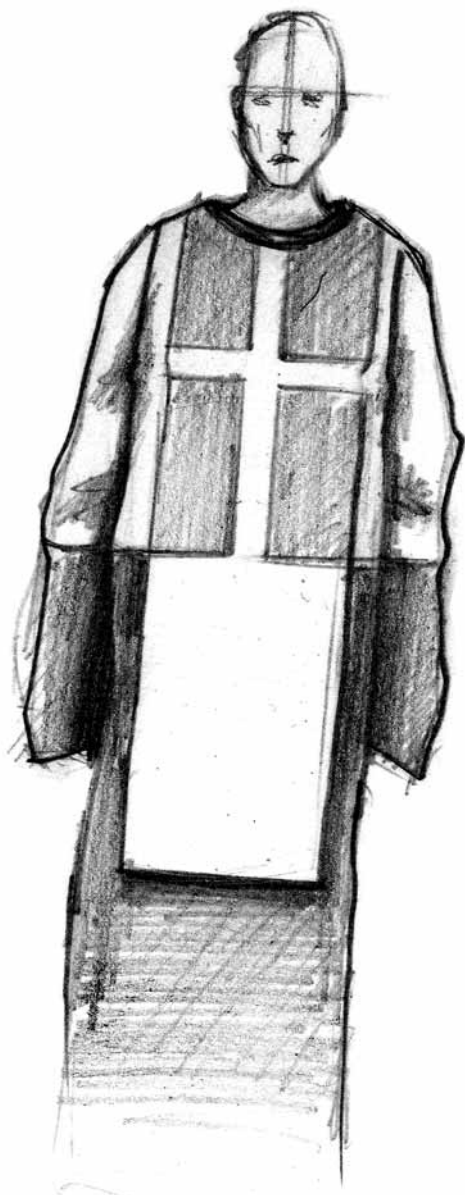
Jakun ja housujen materiaaliksi suunnittelija ehdottaa hyvin laskeutuvaa villasekoitetta, koska villa on kestävä eikä rypisty. Jokin kevyempi sekoitemateriaali puolestaan tekisi puvusta vilpoisemman ja laskeutuvamman, "vähemmän tönkön".

Paidan voisi suunnittelijan mielestä saada joko silkisenä tai puuvillaisena ihan käyttäjän oman mieltymyksen mukaan.

Entäs hinta-arvio, kestävyys ja puhtaanapito?

– Eiköhän tämä 400-500 eurolla lähtisi materiaaleineen ja töineen. Pesulapuhdistusta suosittelisin tälle kuten nykyisellekin virkapuvulle. Missä kaikkialla ne papit nyt sitten mellastavatkaan? Kyllä tämä virka- ja juhlaikäyttöä kestä.

Heli Yli-Räsänen

Siidaa Aberra

Taideteollinen korkeakoulu, TaiK, 2.vuosikurssi

Siidaa lähestyy virka-asua perinteitä ja nykyaikaa yhdistäen. Hänen suunnittelemassaan asussa näkyy tuttu kaapumainen elementti, mutta puvun käyttötavat eroavat merkittävästi aikaisemmasta. Virka-asu on nimittäin unisex-asu eli sama sekä miehille että naisille. Näin puvusta on luettavissa tasa-arvoista pyrkimys; papin sukupuoli ei määrittele sen muotoa, vaan ulkonäkö määräytyy puvun käyttötarkoituksen mukaisesti.

– Puvun värit määrittelee ensisijaisesti tilaisuus, jossa sitä käytetään, visioi Siidaa.

Näin virka-asua on mahdollista käyttää mitä erilaisimmissa tilaisuuksissa. Tämä lisää pappien osallistumismahdollisuuksia moniin kansan suosiin tapahtumiin, kuten vappukulkueisiin (kirkkaammat värit, kuten keltainen tai punaisen eri sävyt) ja taiteiden yöhön (syksyiset ruskan värit). Puvun ulkonäkö henkii muutenkin maanläheisyyttä, sillä Siidaa on valinnut puvun materiaaleiksi luonnonkuituja eli puuvillan ja villan.

Miika Sahamies

KOMMENTTI • Mitä naispapin puvun käyttäjät ovat mieltä nykyisestä asustaan? Vuosaaren seurakunnan seurakuntapastori Hanna Piira kertoo, mitä hän muutaman kollegansa kanssa on keskustellut pukuun liittyvistä ongelmista. Kyse ei ole pelkästään puvun tyyliämyydestä ja kuumudesta – vaikka toki niistäkin.

– Toisin kuin miespapin kaftaani, naispapin juhlapuku on tekijänsuojan alainen. Puvun kaavojen sekä kankaan oikeudet omistaa yksityinen taho. Tästä syystä pukua voi valmistaa vain yksi yritys Suomessa. Pukua hankkiva ei voi esimerkiksi teettää sitä haluamallaan ompelijalla. Puvun hinta on ainoan valmistajansa määrättävissä. Se voi olla jopa kolmekertainen miespapin kaftaanipukuun verrattuna.

Puvussa käytettävä papin tunnus ei edusta minkään kirkon traditiota. Pukua ei usein edes tunnusteta papinpuvuksi. Risti on ongelmallinen – se on piispan tunnus. Naispapin pukuun kuuluva ristikoru on tekijänsuojan alainen ja Kalevala Korun valmistamana maksaa yli sata euroa sekkin.

Vertailun vuoksi otettakoon esimerkiksi vaikka hinnat vuonna 2006. Jakku maksoi 276 euroa standardimitoilla ja 303 euroa mittatilauksena (esimerkiksi hihoja lyhennettiin vähän). Hameen hinta standardimitoilla oli 147 euroa ja mittatilauksena 164 euroa. Valkoinen paitapusero hankalalla selkävetoketjulla maksoi standardimitoilla 65 euroa ja ristikoru 125 euroa. Tämän lisäksi pitää tietysti ostaa vielä kengät ja sukkahousut, joita sentään ei ole määritelty. Kokonaishinnaksi tulee siis 620–660 euroa.

– Muistelen samoihin aikoihin pappisvihkimyksen saaneiden mieskollegoideni maksaneen kaftaanistaan teetetynä alle 300 euroa.

Tasa-arvoistako?

Heli Yli-Räisänen

KENEN JOUKOISSA

HELSINGIN YLIOPISTON
YLIOPPILASKUNNAN
(HYY) EDUSTAJISTO-
VAALIT JÄRJESTETÄÄN
6.-7.11.2007. MUTTA MIKÄ
ON YLIOPPILASKUNTA
JA MITÄ EDUSTAJISTO
TEKEE?

Vuonna 1868 perustetulla Helsingin yliopiston ylioppilaskunnalla on liki 33 000 jäsentä. Sinäkin olet ylioppilaskunnan jäsen, mikäli opiskelet yliopistolla päätoimisesti, tai jatko-opiskelet ja olet maksanut HYY:n jäsenmaksun.

Miksi ylioppilaskunta on olemassa? Tähän kysymyseen vastaa yliopistolaki: "Ylioppilaskunnan tarkoituksena on olla jäsentensä yhdyssiteenä ja edistää heidän yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja henkisiä sekä opiskeluun ja opiskelijan asemaan yhteiskunnassa liittyviä pyrkimyksiä."

Lakiteksti kuulostaa ylevältä. Onko sillä merkitystä, esimerkiksi luennolta Unicafen kautta TYT:n pelikerhoon Uudelle ylioppilastalolle rientävälle teologian opiskelijalle?

Kyllä. Ensinnäkin, HYY vaikuttaa suoraan ja välillisesti yliopiston opetuksen laatuun. Toiseksi Unicafe on ylioppilaskunnan oma yritys. Kolmanneksi TYT saa HYY:ltä tukea esimerkiksi toiminta-avustuksen ja Uudella sijaitsevan Kammari-tilan muodossa. Opiskelijatoiminnasta vastaavatkin pääosin HYY:n noin 250 opiskelijajärjestöä – TYT on yksi niistä.

Nämä esimerkit ovat kevyt pintaraapaisu siitä, miten HYY vaikuttaa – huomasi sitä tai et – opintoihisi ja elämäsi opiskelijana.

TAIVAANRANNAN MAALAREITA, YHTEISKUNNALLISIA VAIKUTTAJIA JA KAHVINJUOJIA

Ylintä päätösvaltaa HYY:ssä käyttää 60-jäseninen edustajisto eli edari. Se valitsee puheenjohtajiston, hallituksen, pääsihteerin ja Ylioppilaslehden päätoimittajan. Lisäksi edustajisto päättää HYY:n noin kolmen miljoonan euron vuosibudjetin käytöstä.

Edarissa toimitaan ryhmissä. Edustajistoryhmän identiteettiä voi rakentua esimerkiksi jaetuille poliittisille näkemyksille, yhdistävälle osakuntataustalle tai halulle ajaa oman opiskelualan ja sen järjestöjen etua.

Edustajisto kokoontuu 5-7 kertaa vuodessa. Poliittisissa järjestelmässä sitä vastaavia elimiä ovat esimer-

hyvä työ
ei ole uskon asia

Pappisliitto sinun tukenasi
opiskelussa ja työelämässä

liity Pappisliiton opiskelijajäseneksi!

Opiskelijajäsenyys on ilmainen.

Mitä saat?

- neuvontaa ja koulutusta työllisyysasioissa
- Crux-lehden postiluukkuusi kuusi kertaa vuodessa
- matkavakuutuksen
- mahdollisuuden hakea matka-apurahaa

Liiton opiskelijajäsenenä voit liittyä Erityiskoulutettujen työttömyyskassaan erillistä korvausta vastaan.

Liiton opiskelijatoiminnasta vastaa opiskelijasihteeri Sanna Ylä-Jussila p. (09) 150 2455, sanna.yla-jussila@akiliitot.fi www.pappisliitto.fi

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

SEISOT, KENEN LIPPUA KANNAT?

MIRKA, 22

ILARI, 21

kiksi Suomessa eduskunta ja TYT:ssä toverineuvosto. Tänä syksynä valitaan uusi edustajisto. Ehdolla on iso kasa innokkaita teologian opiskelijoita.

Joonas Rajatalo, 19, päätti lähteä mukaan heti fuksivuonna. Liekö syytä HYY:n hyvä imago?

– Kyseessä on oma maallinen valtio valtion sisällä, jonka huipulla edustajisto toimii, Joonas kuvailee mieli-kuvaansa ylioppilaskunnasta.

Teologin vahvuudeksi hän näkee laajakatseisuuden ja sitoutumattomuuden absoluuttisiin faktoihin.

– Taivaanrannan maalaristakin voi tulla teologisessa aito tieteen tekijä.

Syy ehdokkaaksi lähtemiselle voi olla myös halu ajaa teologien asiaa.

– Haluan edustaa

oman alani opiskelijoita ja olen kuullut positiivisia asioita ylioppilaskuntatoiminnasta, kertoo **Mirka Makkonen, 22.**

Hänellä on näkökulmaa teologian opiskelijoiden asioihin. Vuonna 2005 Mirka toimi vuosikurssinsa luottamushenkilönä ja 2006 TYT:n kulttuurisihteerinä. Tämä vuosi kuluu hallituksen ulkosuhdevastaavan, toverineuvoston jäsenen, sekä tiedekunnan tuutorin tehtävissä. Entä mihin HYY tarvitsee violetta osaamista?

– Teologi on arvojen asiantuntija.

HYY:ssä voi pyrkiä vaikuttamaan melkein mihin tahansa. 21-vuotias **Ilari Huhtasalo** haluaa ravita nälkäisiä teologian opiskelijoita tukevasti myös viikonloppuisin. Mistä ihmeestä on kyse?

– Unicafesta pyttipannua lauantaisin! Kananmunalla!

Kunnon poliitikko osaa vastata suoralta kädeltä myös hankaliin kysymyksiin. Ilari, kerro Kyyhkysen lukijoille politiikan syvin olemus.

– Minä juon nyt kahvia, kuuluu vastaus.

Entä missä nämä tulevaisuuden lupaukset näkevät itsensä 10 vuoden kuluttua?

Siinä missä Mirka toivoo olevansa hyvä pappi, yhteiskunnallinen vaikuttaja ja muutaman lapsen äiti, riittää Joonakselle, että hän on elossa, mieluiten rakkaiden ihmisten ympäröimänä. Ilari puolestaan toivoo omaa maalaisseurakuntaa, kahta lasta, koiraa ja farmari-Volvoa, mutta pystyy yhtäältä näkemään itsensä (edelleen) suoritamassa kreikan kurssia.

TEOLOGI, ÄÄNESTÄ TEOLOGIA

Kyyhkysen koostamasta ehdokaslistasta löydät Joonaksen, Mirkan ja Ilarin lisäksi muita vaaleissa ehdolla olevia teologian opiskelijoita. Äänestämällä vaikutat siihen, miten HYY toimii seuraavat kaksi vuotta.

Ottamalla osaa vaaleihin täytät paitsi velvollisuutesi, myös vatsasi. HYY jakaa jokaiselle äänestäjälle lipukkeen, jolla saa ilmaiset pullakahvit Unicafessa!

Edustajistovaalit 6.-7.11.2007 klo 10-18. Keskustan vaalipaikkoja: Ylioppilaskunnan Unicafe, Päärakennus, Porthania, Aleksandria, Topelia ja Metsätalo

Hannu-Matias Nurmi

Kirjoittaja toimii HYY:n hallituksessa ja on toista kertaa ehdolla edustajistoon

HYY:N VAALEISSA EHDOLLA OLEVIA TEOLOGIAN OPISKELIJOITA VAALILIITOITTAIN

EPO Leena Pihlajamäki **ESO** Auli Saarsalmi **HELSINGIN KESKUSTAOPISKELIJAT** Kalle Peltokangas **HYYN VIHREÄT** Henna Ruusu **KD:N HELSINGIN NUORET** Tuomas Anttila, Ilkka Riihimäki **KO-KOOMUSOPISKELIJAT** Tuomas Anttila, Joonas Lindström, Lotta Merisaari, Laura Sahamies, Miika Sahamies, Markus Söderlund **OPISKELIJADEMARIT** Simo Jaatinen, Oscar Ortiz-Nieminen, Anu Yli-anttila **SATO** Mia Uusioja **SAVO** Ville Meriläinen **SITOUTUMATON VASEMMISTO** Jami Järvinen, Jarno Öberg **TEOLOGIT** Mikko Aaltonen, Mariella Asikanius, Riitta Haapa-aho, Topi Haarlaa, Antto Hinkkanen, Ville Holopainen, Ilari Huhtasalo, Tiina Hämäläinen, Matleena Ikola, Saara-Maria Jurva, Jukka Kivinen, Maija Konttinen, Lauri Laine, Mirka Makkonen, Sini Martikainen, Tuomas Meurman, Anni Mäkinen, Mariie Nordlund-Kaheinen, Hanna Nortomaa, Hannu-Matias Nurmi, Antti Pajunen, Jukka Peltola, Antti Piirainen, Petra Pikkarainen, Joonas Rajatalo, Heidi Rautalahti, Veronica Saarela, Joona Salminen, Veera Toivonen, Tuomas Vaura, Anu Virtanen.

PUHEENJOHTAJALTA

PAREMPI TYT, PAREMPI MAAILMA!

Marraskuu 2007 on todellinen vaalikuu meille teologian opiskelijoille. Edarivaalien lisäksi pääsemme valitsemaan TYT:n ensi vuoden päättäjät. Yhdistyksemme ylin päättävä elin, eli toverineuvosto valitaan suoralla demokraattisella vaalilla. Nyt on käsillä se hetki, jolloin kukin meistä voi kantaa kortensa kekoon ja rakentaa entistään paremman TYT:n.

Toverineuvoston vaaleihin voi asettua ehdolle kuka tahansa TYT:n jäsen. Se todella kannattaa, sillä toverina pääset päättämään yhdistyksemme suurista linjoista. Hyvä esimerkki on, että toverit nimittävät hallituksen, jonka toimijat ovat niitä näkyvämpiä hahmoja. Ehdolle asettuminen onnistuu hakemalla Olkkarista ehdokasilmoituksen ja palauttamalla sen samana paikkaan.

Mikäli ehdolle asettuminen ei jostain syystä innosta, niin jo äänestämällä mielestään pätevintä ehdokasta Olkkarissa äänestysaikoina, ajaa yhteistä asiaa suuresti! Äänestäjille on luvassa myös pieni yllätys siitä hyvästä, että käyttävät minuutin aikaansa tehokkaasti äänestämällä. Mikä se yllätys on? Se selviää vain tulella äänestämään!

Jos jokin asia mielestäsi mättää tai on niin hyvin, että sitä kannattaa ehdottomasti jatkaa, niin parhaiten ajat omaa etuasi toimimalla nyt. Ehdokkuus ja äänestäminen eivät vaadi paljoa, mutta tuottavat varmasti hyvää mieltä monille ihmisille. Maailman parantaminen lähtee pienistä asioista ruohonjuuritasolta. Aloitetaan parempi tulevaisuus TYT:stä!

Anni Mäkinen • Tuomas Vaura

Toverineuvoston vaalit 13.-14.11.2007.

Tilaa ja selaa!

Kestotilaus, 11 nroa.

Opiskelijat **32,-**

Työläiset **42,-**

TOIMI. NYT.

Hinnat nousevat 1.1.2008

Klikkaa www.mission.fi/lahetyssanomat.

SUOMEN LÄHETYSSEURA

SIELUN- JA RUUMIINHOIDON KONSULTIT

Teologin pelastus vapailla työmarkkinoilla on kollegojeni mukaan sielunhoito. Yrityksen syntisille työntekijöille kohdistettava amatööritapiointi pelastaa heidän mukaansa nämä ihmiset väistämättömältä tuholta. Konsulttipalveluna tuotettava sielunhoito tuleeekin epäilemättä olemaan menestys kaikille sen voimaan uskoville, ja kukapa siihen ei uskoisi. Enemmistö ajattelevista ihmisistä haluaa tietenkin maksaa avautumisestaan tuntemattomille jeesustelijoille.

Pelkkä sielunhoidolla rahastaminen on kuitenkin eettisesti arveluttavaa, sillä jokainen teologi tietää ihmisen koostuvan sekä sielusta että ruumiista. Ranskalaisen nykyfilosofian mukaan ihminen on jakamaton kokonaisuus, jossa sielunhoitoa ei voida erottaa ruumiinhoidosta. Tällä ranskalaiset eivät viittaa keppijumppaan tai kirjastossa kangistuneiden olkapäiden hierontaan, vaan ruumiin kokonaisvaltaiseen huomioonottamiseen asiakkaiden henkilökohtaisissa avautumisprosesseissa. Esimerkiksi käsi hameen alle ja kieli korvaan -menetelmät aukaisevat ruumiinaukkojen lisäksi myös rahapussin pelkkää sielunhoitoa tehokkaammin. Lisäksi tyytyväisyys asiakkaiden keskuudessa on taattu. Sitäpaitsi hyvinvarustetuille putkitutkintoteologeille löytyy näin myös Pääkaupunkiseudulta töitä, eikä kenenkään tarvitse muuttaa vastentahtoisesti maaseudun hiippakuntiin sikoja tai lehmiä hoitelemaan.

Ongelmaksi sielun- ja ruumiinhoidon konsulteille useimmiten muodostuu henkilökohtainen siveellisyys. Tämä on erittäin ymmärrettävää, sillä ovathan estyneet idealistikonsultit lähtökohtaisesti keskittyneet pelkän sielun hyvinvointiin ruumiin kustannuksella. On avartavaa pan-na merkille, etteivät he ilmeisesti itsekään ole kokeneet sielun ja ruumiin yhteyttä korostavaa terapiamuotoa.

Teologikoulutukseen tulisikin ranskalaisten filosofien nimissä lisätä vähintään kokonaisvaltaista hoitoa käsitteleviä kuvakirjoja. Lisäksi opetusvideoiden katselu ryhmässä voisi poistaa suurimpia estoja. Työharjoittelu taas hoituisi kokeneemman sielunhoitajan alaisuudessa, kuten ainakin poikateologien hyvin tuntemassa antiikin Kreikassa.

Sielun- ja ruumiinhoidon konsulttien tie menestykseen ei ole teologikoulutuksen ansiosta kivikkoinen, sillä yleissivistyksensä ansiosta teologien matka taivaaseen on ruusuilla, höyhenillä ja laventelille tuoksuvalla aromaterapiaöljyllä pohjustettu. Ulkonäköongelman pelastaa työvoiman vapaan liikkuvuuden periaate Kauppakorkeakoulujen läheisyysdessä. Siellä tehtävät muistiinpanot oikeasta kaupallisesta pukeutumisesta säästävät muutaman ylimääräisen kierrätysneuleen kehitysmaihin me-neviin avustuspakkauksiin.

Miika Sahamies

ÄÄNESTÄ!

Vuoden pukki

Anna äänesi vuoden pukille

osoitteeseen

TYT-KYYHKYKEN@HELSINKI.FI

tai Olkkarin punaiseen

postilaatikkoon

PE 2.11. MENNESSÄ.

Perustele ehdotuksesi!

